

Vir Nobilissime

Si me decempedâ Humanitatis et amoris tui metiri
paterer, assurgerem utiq; ad tam benignum de me
judicium quod priores tuæ continent literæ, Nunc,
quia hoc meo soleo pedo, colligo me intra tuisfam
meam et ad v̄nes Bodæas tuas nihil respondo, præter
pudorem et modestiam. Non eo tamen inficias pluri-
mum me affici istis tuis literis dextramq; illam
abidè amplecti, quam Sumi repenti porrigis, ad quam
me erigo et, quod infantibus evenit, ad eam me stare
proprys viribus fieri crediderim nisi imbecillitatem
meam nossem, non facile illam dimissurus

Ne spissâ jaccem resolutus arenâ.

Erant nunc in tuis ἀποκρίσματα (quorum aliqua in
patriam mutavi sermonum, quod verè ut satis succedat
quia Anglicæ Linguae sum imperitus) cum ad me veniant
alia tuae literæ cum dōbite p̄dū et varia sup̄dōfile.
Vides Sic Inclusos utero Danaos, Latiq; cavo
se robore promunt Tisandus Stoldanusq;
quos non attingo, antequam Junc qui hæc ad me defert
dimisi cum paucis Syce lincis quom̄ sm̄ys dimittere
nolui, neq; longioribus morari audeo. Vale et
Maxime et me ama.

Tuas Nob^{is} observantissimus

Johes Forbade

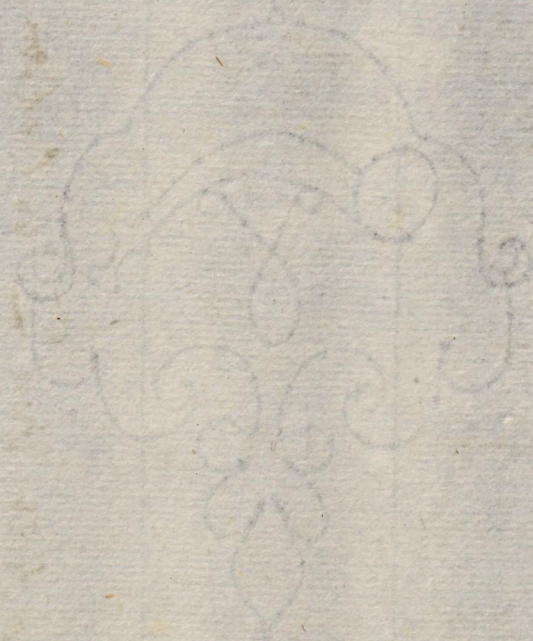
v. Cal. April.
clo 16c 2m.

Hug. 37.

Faint, illegible handwritten text in a historical script, possibly Latin or Dutch, covering the majority of the page.

104

Ain myn Har

Myn Har van Dwylichom eor

